

сж слѣпи драги му се и свидни, щомъ тѣ преглѣдватъ той ги натири.

Сиво кѣлбо с'игли набодено, денѣ седи, нощѣ ходи.
Сѣкий ме вѣрва и отъ себе си повече, а азъ вѣрвамъ само мжжа си.

Се висиж, призъ день гориж.

Самъ тжрна, тамъ тжрна, лѣгна тжрна та умрѣ.

Синъ гължбъ подъ земя вѣрви.

Срѣдлови дупки вода блжватъ.

560 Съ'огънъ се гасиж, съ вода запалвамъ, по пазарь се носиж и съ ока продавамъ.

Сине черно арапче, запряно лѣжи въ едно трапче,
салтъ му огънъ покажи че го глѣдай какъ бѣжи.

Съ седемъ дупки единъ тукмамъ, който не го познай
той е ахмакъ.

Сюрмаха го фжрля на пжтя, богатий го крие въ пазува.

Самъ умъ нѣма, пакъ на човѣците умъ дава.

Синъ не роденъ пакъ жена си родилъ.

С'желѣзни уста, с'куршуменъ езикъ, пакъ да го чуешъ, ти казвалъ викъ.

С'голѣми рога малъкъ волъ, заднишкомъ влиза въвъ оборъ.

С'желѣзни ржцѣ отстрана, съ дѣлги мустаци на глава,
лопатата му на гърба, носи орѣхи безъ турба. За
риба кога отива, чакъ прѣзъ Дунава прѣплав'ва
Вѣгѣстия папуръ и тржстакъ, разравя трѣва и ти-
някъ, а пакъ жабитъ край вѣрбакъ, пѣхътъ му
песень: вракъ, вракъ, вракъ; кжжете кой е тось
юнакъ.

Само си насмита, само си измита, смѣта кат' пребира,
крепци се прѣспира. Кога го изнесва отъ ядъ се
запалва. Да рѣчешъ, че е брадва? Не е чукъ
ни брадва. Тесла! не се казва, а дѣ mine углажда.
Кой слуша да казва, а другъ да му не обажда.

570 Сѣкжхъ тули пекжхъ ги, въвъ дуваръ нетурихъ ги,